

2011. 366.1

03804

BUDAPESTI FŐKAPITÁLYSÁG
POLITIKAI NYOMDÁSI OSZTÁLY
V/A. csoport.

SZIGORUAN TITKOS!

Adta: R
Vette: K r. hdgy.
Idő: 1959. II. 3.

Tárgy: K

T T

J E L E N T É S .
Budapest, 1959. II. 3.

Feladatom volt K / T / T AL volt személyes tapasztalataim leírása.

K T t Vácon ismertem meg. Ott a gombüzem szál-
litómunkásaként dolgozott. Abban az időben /1954/ én ott
könyvtárosi beosztásban működtem. K hamarosan i-
gyekezett bizalmamba főközvetni, az irodalmon keresztül
gyorsan össze is barátkoztunk. Az idők folyamán megtudtam,
hogy Vácon minden évben készül egy politikai foglyok írá-
saiból összeállított antológia, melyet N L
szerkesztett. A szerkesztő bizottsághoz tartozott még
SZ. GY., T. B., K. TIBOR, és később
jómagam is. Az antológiák címe: "Füveskert" volt. 1948-
tól minden évben megjelent, és közkezen forgott bent a
börtönben az az évi "Füveskert." Ez a kötet mindig kará-
csonykor jelent meg. N L dekorálta és másolta
a köteteket. A fent-írtakon kívül B G és A
L. írása is helyet kaptak a kötetben. A szerkesztés-
természetesen - titkos volt. Több működvelő írását elve-
tette a szerkesztőbizottság. M L cikkei, M
K vallásos írásai, stb. Ezek a kötetek egy horgony-
bádogból készült ládába kerültek és lecinezve elhárta
K... hogy ha "levegővel" átment az írásokat
az utókor számára. Általában versek, novellák, szatírák
töltötték meg a könyveket. Politikai élük az írásoknak
már csak azért sem volt, mert az veszélyesnek látta.
N L től tudom viszont, hogy a könyvek mégis
kikerültek nyugatra, s ott K Z kiadta azokat.
Javaslta, hogy hivatkozva súlyos anyagi helyzetemre,
kérem K t, hogy az 1955. évi Füveskertben meg-
jelent két versemért /Jubileum, Téli esték/ kérjek
valamiféle honoráriumot. M közölte velem, hogy neki
van egy ismerőse, akinek közvetlen kapcsolata van Kec-
késivel. Vácon készítettem egy vallásos tárgyú antoló-
giát, K nek ebben van két verze: Husz szem cse-
resznye és Új Krisztust bangek, siműek.

Abban az időben F E azt ígérte, hogy ezt az
antológiámat a kléruson keresztül szjtó alá hozza, de most
azt közölte velem, hogy nem időszerű foglalkozni ezekkel
a dolgokkal.

HOLOCAUST KÖZALAPÍTVÁNY
GYŰJTEMÉNY

16

D. P. aki magát kommunista írónak vallja, azt javasolta, hogy K. lejáratása érdekében a baloldaliabb tárgyú verseit adjam le a Népszabadsághoz.

A magam részéről úgy látom megoldhatónak K. vel való kapcsolat megteremtését, hogy az illető ország eszperantó központját kérni segítségül.

K. anyja Nagybarcán /Borsod m./ él. Onnan G. I. FOL kaptam 1956. decemberében hirt K. síról, mely szerint nem pusztult el a váci kőtörésnél, hanem kijutott nyugatra.

E. K. közölte velem, hogy K. kint T. álnéven ír.

K. 1945. előtt esendőrőhadnagy volt. Jobbkeze nyomorék, mindössze három ujjja volt. Rólam azt tudta, hogy Sz. főhadnagy orvos voltam, s így meg volt a kelendő bizalma irántam. Rám ezért volt szüksége, mert könyvtáros voltam, s a szerkesztőbizottság "könyvtárrendezés" címén ott verődött össze.

Egy alkalommal verset írt a karácsony éjjelén fegyelmi büntetését töltött templompincében, melynek gunyneve "Doberdó" volt. A "Karácsony-éj a Doberdón" címen. Tudok egy verséről, melynek címe: "Bebádogoznak minden ablakot". Ez abból az alkalomból született, hogy a börtönnek az ÁVH. laktanyája felé eső ablaksí alá bádogból ellenzót építettek, nehogy az elítéltek gyakorlatukat megnézhessek. E versnek utolsó passzusa így szólt: "mert ha nem vigyáztok, egyszer a világon bebádogoznak minden ablakot." E. R. szerb költő műfordításában velem együtt dolgozott Sz. Gy. K. T. és B. G.

R. L.

Értékelés: K. T. T. az ellenforradalom alatt börtönből szabadult, jelenleg nyugaton az emigrációban megjelenő "Nemzetőr" c. lap főszerkesztője. A jelentésben szereplő "Füveskert" c. antológiából rendszeresen jelentet meg verseket. R. jelentése értékes, abból lehetőség nyílik, hogy támadólagos elhárítási tervünkön belül vele beépüljünk a nyugati emigrációba.

Megjegyzés: A jelentésben szereplő a R.M.II/2. osztály ügynöke. Tartója kérte, hogy R. t. vegyük le. Velük közösen megbeszéljük, és ha szükséges, más oldalról / eszperantó Szövetség / közöljük meg K. t.

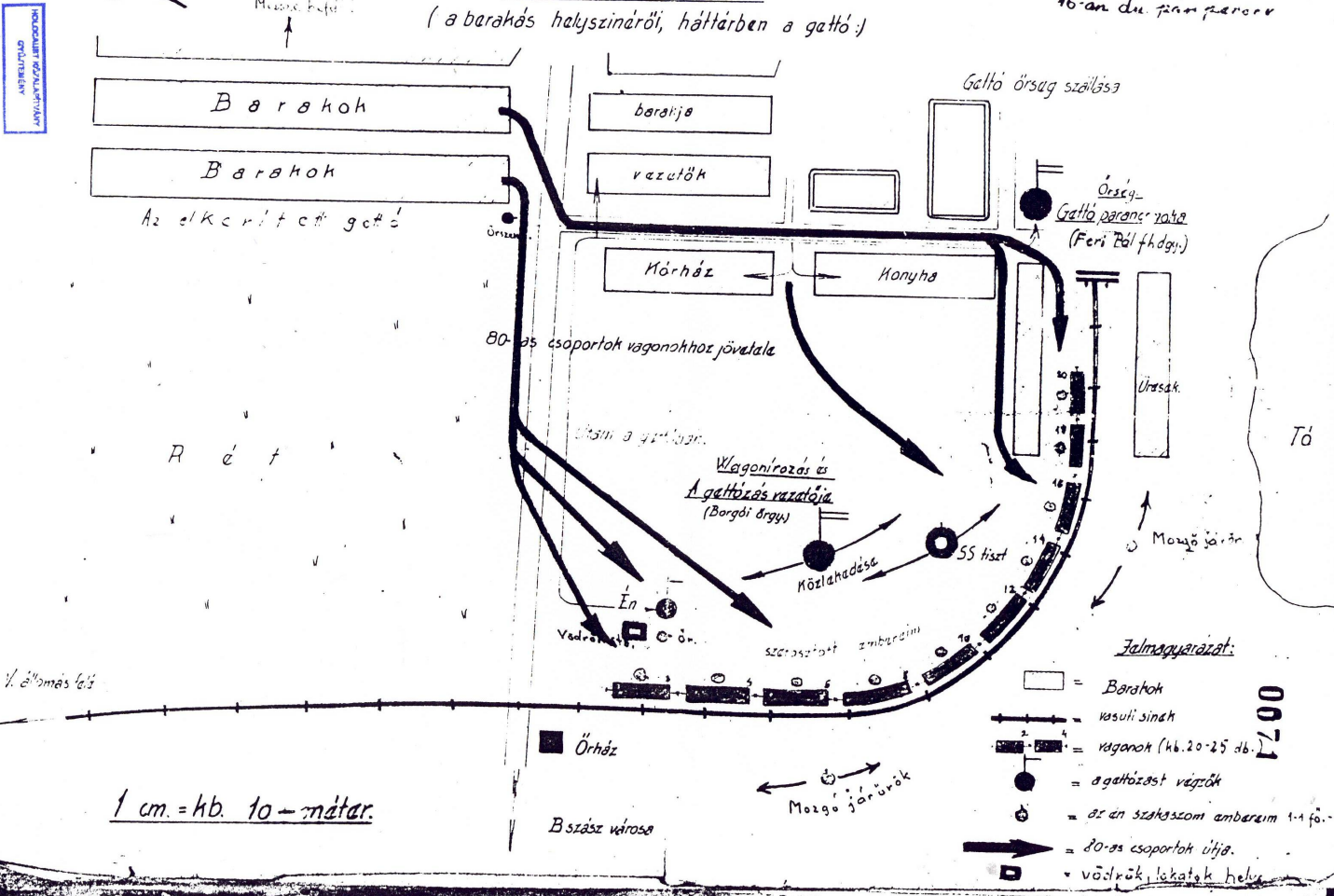

Handwritten signatures and initials, including 'S. K. I. s. K. G. G. r. K. G. G.' and 's. K. G. G. r. K. G. G.'

3.sz. Vázlat

(a barakás helyszínéről, háttérben a gattó.)

1944. máj. 15. 01. 0 13. 16-án du. pán percek

1 cm. = kb. 10-méter.

- Falmagyarázat:**
- = Barakok
 - = vasúti sínek
 - = vagonok (kb. 20-25 db.)
 - = a gattózat vezetője
 - = az en szakaszom emberek 1-4 fő.
 - = 80-as csoportok útja.
 - = védőraj, lakatok helye.

0071

Dr. M K D - 81927 München - Spilhofstr.72 - Tel/Fax: 0049/ 89/ 95 77 805
e-mail: k @surfeu.de

The Rosenthal Institute for Holocaust Studies
Director
Professor Randolph L. Braham
33 West 42 Street
Room 15-19 GB
NEW YORK, NY. 10036-8099
U. S. A

München, 2004, szeptember 29.

Tisztelt Professor Úr!

Barátaimtól értesültem arról, hogy 2004. április 16-án Budapesten a plenáris ülés előadását „Holocaust Magyarországon 60 év után“ címmel Ön tartotta magyarul. Szemlélete igen tárgyilagos volt. Így bátorodom kéréssel felkeresni és leveletem magyar nyelven írni.

Biztosan ismeretes Ön előtt, hogy az áprilisban Budapesten megnyílt Holocaust Dokumentációs-központ prospektusában az „üldözöttek“ közül csak egy családnév szerepel, a Jákob családé, különös tekintettel az Auschwitz Albumot megtaláló J L re. Az „üldözöttek“ pedig egyedül az 1997-ben elhunyt férjem K T (írói nevén T T) képviseli. Idézem szöszertint a szöveget: „Beregszászon a K -T T csendőrhadnagy parancsnoksága alatt álló csendőrök, elrejtett értékek után kutatva, sokukat brutálisan megkínózták.“

A hírforrás után érdeklődve a következő választ kaptam Budapestről, ezt az adatot az Ön 1997-ben Budapesten megjelent „A népirtás politikája“ című I. kötetének 568. oldaláról idézte a szövegszerkesztő, ahol ez áll: „A gettó K -T (K) T csendőrhadnagy parancsnoksága alatt működött, akinek kegyetlenkedéseire háború utáni bírósági tárgyaláson derült fény.“ A 64. számú lábjegyzetben következnek a forrásmunkák: a Népbíróság 1948/49-ben hozott ítélete és L J 1965-ben Budapesten az Új Életben megjelent cikkei: „A beregszászi gettó parancsnokából – magyar nemzeti hős“ címmel.

Joggal remélhettem, hogy 15 évvel a rendszerváltás után, Ön nem a Népbíróság ítéletét és az arra épülő L írásokat veszi alapul, amikor a beregszászi gettóban történt eseményekről tudósít, hanem figyelembe veszi mi a mai magyar igazságszolgáltatás álláspontja arról a személyről, akit kompromittáló módon említ 1997-ben megjelent könyve.

Két érvelési és bizonyítási rendszer áll egymással szemben: az egyik az 1948/49-es népbírósági ítélet indoklására épülő L J cikkek, valamint az Ön könyvének idevonatkozó része. A másik érvelési és bizonyítási rendszer a Legfőbb Ügyész Dr. Gy K 1991-es törvényességi óvására meghozott Legfőbb Bírósági Ítéletre épül, mely a demokratikus jogszolgáltatás lehetőségeivel élve megalapozatlannak nyilvánította a kommu-

nista befolyás alatt álló Népbíróság bizonyítási eljárását és az ítéletet megsemmisítve rehabilitálta férjemet K T t. Ezeknek a jogi döntéseknek megszületése óta minden férjem elleni korábbi vádaskodás jogsértesnek és rágalmazásnak minősül és ennek publikálása hazai és nemzetközi sajtóban hitelrontással egyenlő.

Kérem tehát, hogy bizonynyára jószándéku tévedését revidiálja és könyveinek utánnomásából férjem nevét törölje, akit 1948/49-ben ártatlanul K T néven (és nem mint K - T T !) ítélték el. A Legfőbb Ügyész Dr. Gy K Budapesten 1991, június 11-én kelt levelében a 4. oldalon írja: „Az iratok alapján bizonyított tényállás: A beregszászi gettó parancsnoka N I csendőralezredes volt, aki intézkedett a deportálásokról is. A gettózást és elszállítást F P főhadnagy intézte...“ Az első deportálást - az Ön könyve szerint - május 16.-án hajtották végre. Férjem – saját kérésére áthelyeztette magát- távozott Beregszászról május 18.-án. Felmerül a kérdés, ha embertásainak megalázása és szenvedése olyan „örömet szerzett“ a korbáccsal a kezében fellépő 23 éves fiatalembernek, akkor miért nem maradt ott és várja ki a másik három transportot is? Vajjon mikor és hány évre ítélte el a Népbíróság N I és F P ?! Kérem informáljon engem erről.

Itt szeretnék utalni arra a tényre, hogy a 8 ½ börtönben töltött év alatt K T t a társai emberséges, szolgálatkész, segítőkész, önfeláldozó bajtársnak ismerték meg. Egyik börtöntársa Dipl. Psych. P R pszichoanalitikus (München), aki nem csak mint barát, de mint szakember is meg tudja ítélni, állítja, hogy K T pszichikai diszpozíciója alapján alkalmatlan volt kegyetlenkedésekre, védtelen emberek kínzására. P R röppapok terjesztéséért 1951-ben 11 évet kapott! A börtöntársak szerint, ha K T valóban elkövette volna a népbírósági ítéletben felsorolt tetteket, akkor nem 8 (illetve 10) évre, hanem halálra ítélik.

Meg kell még itt jegyezni, a nemrég kézbe kapott Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára férjemre vonatkozó anyagában (lásd a mellékletben) nem egy utalást találtam arra vonatkozólag, hogy 1965-ben – a magyar forradalom 10. évfordulója előtt – masszív támadás indult népszerű emigráns vezetők, főleg a sajtó képviselői ellen. Valószínűleg ilyen „forrásból“ kapta meg L J az információkat. Nevezetesen egy fiatal magyar pszichológustól, aki 1948-ban disszidált Amerikába, ott állampolgárságot kapott, hét év múlva pedig, 1963 októberében Budapestre látogat rokon látogatás címén, majd 1965-ben, második útján kikéri K T népbírósági ítéletét. (Vajjon visszatérte után a „rokon látogatásról“ tett-e jelentést útjának igazi céljáról az amerikai hatóságoknak?!). A mi rokonságunknak nem sikerült férjem népbírósági ítéletét megszerezni...

Érdemes megjegyezni, hogy férjem a legtöbb becsületsértő támadást az emigrációban szélső-jobboldalról – illetve a közénk beépült magyar állambiztonsági szervek munkatársaitól – kapta. Lassan erre is fény derül. Csak most értesültem például arról, hogy 1948-ban egy országgyűlési képviselő, tagja a Kisgazdapártnak, aki élettársa volt férjem Matild nevű nagynénjének - náluk lakott férjem akkoriban - jelentette fel T t 1948-ban! (Nevét ismerem). A nagynéni halála után találták meg a lakásba beköltözött fiatal rokonok a naplót, amiben a néni mindent feljegyzett... Sajnos félelmükben, hogy ilyen terhelő dokumentum került kezükbe az informátorról elégették a fiatalok az írást, de hajlandók állításukat eskü alatt bizonyítani.

Valószínűtlennek tartom, hogy a Köztársasági Elnököt, Gönz Árpádot, aki 1991-ben a Magyar Köztársaság babérkoszorúval ékesített zászlórendjével tüntette ki férjemet félrevezették és érdemtelennek adott elismerést.

Feltételezem, hogy a történész Dr. G [redacted] P [redacted] sem szorgalmazta volna emléktábla elhelyezését Budapesten a költőnek T [redacted] T [redacted] nak, ha benne a korbácsos gettó parancsnokot látta volna (a népbíróági ítélet szövegét Dr. G [redacted] ismerte és küldte meg nekem 1998-ban ezzel a kommentárral „küldöm ezt a szörnyűséget“).

Polgári nevén K [redacted] T [redacted], írói nevén T [redacted] T [redacted] egy nyitott könyv volt embertársai előtt, ha valakit megbántott, tudott bocsánatot kérni. Ha közvetve vétkes lett volna ártatlan emberek halálában, beismerte volna.

Elnézését kérem hosszúra nyúlt levelemért, de a magam részéről szeretnék pontot tenni erre az évek óta tartó és engem is sujtó gyanúsításra. K [redacted] néven publikálok, sok barátom és ismerősöm zsidó származásu, nem szeretném őket elveszíteni. Kérem megértését és várom válaszát a számomra, családom tagjaira, férjem barátaira, szülőfaluja polgáira és a közvélemény számára fontos ügyben.

Tiszteletteljes üdvözlettel:

Dr. K [redacted] M [redacted]

Mellékletek fotókópiában:

1. Rehabilitációs kérvény, kelt 1991, január 23-án.
2. A Legfőbb Ügyész Dr. Gy [redacted] K [redacted] levele, kelt 1991, június 11.
3. A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Elnökségi Tanácsa, felmentés,
4. kelt 1991, szeptember 2.
5. Történeti Levéltár anyagából „szigorúan titkos“ informátorok vagy ügynökök jelentései 1963 és 1965-ből.
6. L [redacted] J [redacted] cikkei 1965 (ez Önnek meg van biztosan, de így nem kell keresnie).
7. Modor Ádám: K [redacted] T [redacted] T [redacted] emléke. Népszabadság, Budapest 1998, április 6.

Dr. M K - D- 81927 München - Spilhofstr.72 - Tel. /Fax: 0049/ 89/ 95 77 805
E-Mail: k @surfeu.de

Professor
Randolph L. Braham
Rosenthal Institute for Holocaust Studies
33 West 42 Street
Room 15-19 GB
New York, NY. 10036-8099
U.S.A.

Tisztelt Professor Úr,

München, 2006, március 17

póstán akartam elküldeni Önnek a mellékelt publikációt: J L : „Fehér füzet – T igazsága“, címmel. Miután értesültem róla, hogy Ön Budapestre látogat legújabb könyvének bemutatójára, úgy döntöttem személyesen adom át az írást, néhány dokumentum fotókópiájának kíséretében, melyek fontosak a hírforrások megítélése szempontjából. És megragadom az alkalmat, hogy szélyesen is megismerjem.

Férjem, K T háborús multjáról összegyűjtöttem minden dokumentumot, ami számomra elérhető volt, ezt az anyagot Dr. J L , jogász, közíró elemezte és publikálta először (lerövidítve) a Kortárs című folyóirat 2006. áprilisi számában. A teljes anyag második kiadása nagy késéssel, csak 2006 decemberében látott napvilágot. Ez az itt mellékelt füzet. Elnézést, hogy csak most tudom továbbítani.

Mellékletként csatlok néhány figyelemre méltó írást fotókópiában,

1. Az 1944 május 16-i beregszászi deportálás vázlatát „3. vázlat“ felirattal, melyet Ön biztosan ismer. (Hol lehetnek a többi deportálások vázlatai?!) A vázlat és feliratok egy műszaki rajzban jártas szakember kezenyomát árulják el, tehát nem származhatnak K T től. Viszont valóban ő rá vonatkozatható az „Èn“ és „szerteosztott embereim“ az egysége lehetett. A rajz feliratai világosan elárulják, hogy a gettó parancsnoka F P főhadnagy, és a wagonírozás és gettózás vezetője B őrnagy. Ezt a dokumentumot L J használta fel a „T aki védi Törököt“ c. írásában (Népszabadság, 1966, febr. 27. 10 oldal) „leszűrve“ a tapasztalatokat, hogy „a téglagyári gettót vezette K -T...“
2./ 3. A L hagyatékban (Történelmi Intézet) két levél található Dr. R L től, aki lelkendezve reagál L írására, hiszen börtöntársa volt K T nak, akit gyűlöli: irodalmi tolvajnak nevez, hiszen „ellopta“ börtöntársai verseit és külföldön jól él értékesítésükből, és ezenkívül „véreskezű gyilkos“ is. Nos a börtöntársak emlékeznek rá, hogy R L a börtönben lebukott, mert besugó volt! L J előtt nem fedi fel, hogy SS. főhadnagy orvos volt és R L néven (1959-ben) a belügyminisztérium ügynöke lett...

L J , valószínűleg a Belügyi szervek nyomására írja meg két cikkét K ről „A beregszászi gettó parancsnokából – magyar szabadsághős“, majd „A beregszászi gettó parancsnokából – „ magyar nemzeti hős“ címmel 1965-ben. Azóta is történelmi forrásnak számítanak írásai, melyek igen csak kétségbe vonhatóak, számos téves állítás miatt.

4./ L J 1934-ban „Éhség, Forradalom, Szibéria“ c. könyvének 3. kiadását így indítja útjára: „Hazatérésem után –tehát immáron 14 év óta- dolgoztam e munkámon. Feljegyzé- met, adataimat, kínos gondossággal vizsgáltam felül, s ami csak egy kevésbé is kétes volt, nem került nyilvánosságra“ (L 1933: 5). Nos ezt a gondos- ságot, tudományos pontos- ságot, kritikai készségét nem alkalmazta K T esetében...

5. Mint már említettem K T T , akivel több mint 30 évet házasságban éltem, lelki diszpozíciója alapján képtelen volt kegyetlenkedésre, különösen nőekkel, főleg az idősekkel tisztelettel és szeretettel bánt. A családon belül, gyermekein nevelésében sem alkalmazott erőszakot. Soha sem volt antiszemita, nem tett különbséget magyar keresztény és magyar zsidó ember között. A hír, hogy a magyar deportáltakat kiszállítják az országból, mélységesen felháborította, hát még ha sejtette volna, hogy nem munka-, hanem haláltáborba viszik az asszonyokat, férfiakat, gyerkeket és öregeket. Alljon itt befejezésül egyik 1983-ban írt verse „Felelni kell“ (K T T összegyűjtött versei, 2006).

Tisztelettel üdvözli és további erőt, energiát kíván kitűzött feladatainak teljesítésére,

Dr. K M

Mellékletek 1-5.

T. Szerkesztőség!

Nagy érdeklődéssel olvastam 1966. február 27.-én megjelent lapjokban,
K - T - T ról írott, szellemes cikküket.
Azonban a teljesség kedvéért némely adalékkal csekélységem is szol-
gálhat t. Szerkesztőségnek, amely K urnak grállovagi jelemét
még inkább kidömbörihatja.
E sorok írója a váci büntetőintézetben hosszú éveket töltött együtt
K vel. Illegálisan - mert legálisan nem volt engedélyezett -
FÜVESKERT címen amolyan folyóirat-félét szerkesztettünk. A szerkesztő
bizottság elnöke Sz Gy költő; K T /akkor még
T nélkül/ éssemmiségem voltunk a bizottság tagjai.
Vagy húszan irtunk a lapba aktuálisnak vélt apróságokat, költeménye-
ket, egyebet, csak politikai jellegű cikkek írásától tartózkodtunk.
Igy, ahogy utólag megítélhetem, volt a lapnak bizonyos irodalmi szán-
vonala, hiszen akadtak ott, abban az időben tehetséges emberek is.
Az összegyűjtött kéziratokat K egy lecinezett bádogládácskában,
az udvaron elásta. Ő akkoriban a gombüzem szállítómunkása volt, aki
a gombüzem és a börtönépület között szabadon közlekedhetett. Így módja
volt öt! évfolyam anyagát elrejtteni. Az ellenferradalom kapcsán történt
szökése alkalmával az ö s s z e s kéziratokat magával vitte, és, -
amint erről Sz Gy től értesültem - évekig a mi munkánk gyü-
mölcséből sütkérezett Nyugaton a siker dicsfényében. Közönséges tolvaj,
plagizátor ez a Nagy Költő. Birtokomban van K nek két úgynevezett
verse, a mai napig is. Kivánságra megküldhetem a t. Szerkesztőségnek.
Ezek meglehetősen politikai színezetűek, a magyarság mellett való kiál-
lását hangoztatja az egyikben - az akasztófaig! /Sajnos nem került oda!
A másik versében pedig mint "vallásreformátor" tetszeleg:

" Uj Krisztust zengek, a vig Vendéget,
Ki berral tölti serleged..."

Sajnos fejből nem tudom végig, Túrkevéen, a lakásomon van ez a "költe-
mény". A karcagi kórház nővérkollektívájánál pedig K T
"Szent Kettőség" című füzeté fekszik el. Valahogy így kezdődik:

" Élet, te lassú robbanás,
a Szépség zengő szökőkútja,
Rajtad kívül ki lenne más,
aki Míved követni tudja?
Az ezerarcú egy Isten szól,
s amíg önmagát sokszorozza,
bomló atomként, láncosan,
nem a halált, a Léteket ontja.
Prizmája bentja szerteszét
egyetlen fény ezer varázsát

és sziporkázva zeng a Szép, amint a Mindenségen száll át!

Csedálatosan ujszerű forma! Maguk értik ezt az allegórikus, ünnepele-
zengeményt? Megvallom, nekem meghaladja a tárgyi műveltségemet, hogy
ilyen magaslatookról véleményt alkothassak.

A lényeg egy: K nemcsak véreskezü gyilkos /úgy látszik, menet-
közben hagyta el jobbkezének három ujját!/, hanem közönséges irodalmi
tolvaj és csempész, másolnok!

Amennyiben e levél keretein túlmenő információra is szüksége van a t.
Szerkesztőségnek, mindenben készséggel állok Cim rendelkezésére.

Üdvözlettel:

Dr. R L

Kazincbarcika, 1966. március 29.

T.

L J úrnak,

Budapest, II., Vérhalom u. 33.

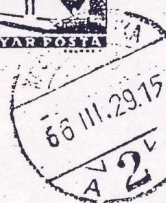
Igen tisztelt Uram!

F. hó 25.-én kelt levelét az imént kaptam meg. Azonnal válaszolok - tekintettel az érdeklődése tárgyát képező kázus sokrétűségére.

Amennyire vissza tudok - memoriter - emlékezni, K az öt év anyagában mintegy 300-350 költemény kéziratát csempészte ki az országból. Konkrétan csak a sikerültebb versek címét tudom közölni, így Sz Gy től a "Greccio-i karácsony", "Ökörszemek", "Feltámadás", "Vezsenyi requiem" "Seicento novella" "Commedia nuova" címűeket. T B nevű ugyancsak nagyon tehetséges költő néhány Milton fordítást /a "Vak szonettje"!/ , B G B R szerb költő műfordításait, végül R L álnéven írott néhány versemet, melyek közül biztosan a következőkre emlékszem: "Téli emlék" "Évforduló" "Sátán bíberosa" "Azur trubadur" "Születésnapunkra". Fentiekén kívül az említett B R "Ifjúság" című kötetének teljes hiteles fordítását is magával vitte. Ezt a kötetet Sz Gy , B G K T és csekélységem fordította. Szerintem értékes munka, mert magyar nyelven tudtommal csak Vajda János fordította le a "Leányka a kútnál" című hangulatos verset. Szerencsére ennek a kötetnek egy kéziratos példányával magam is rendelkezem. Ugy szintén elvitte K a "Magyar vallásos költészet antológiája" című, Gy Á pálosrendi művészettörténész tanár előszavával ellátott és általam szerkesztett kötetét is. Sz Gy jelenlegi címével nem rendelkezem, de szülei címét tudom.: Sz J , Szelnok, Ságvári u. 10. Tudtommal Gy most Dunaujvárosban bázongorista. Sokoldalú talentum. Kár, hogy nem ismerik verseit, csodálatosak! Jó lenne, ha betekinethetnék K által kiadott "Nemzetőr"-be, minden bizonnyal megtalálnám a "FÜVESKERT" számos költeményét és cikkét. Szíves válaszát remélve, köszöntöm szívélyes üdvözléssel:

Lohr Lajos

Dr. R [redacted] L [redacted], Kazincbarcika, Pf. 227. "VEGYSZER" BVK.

T. [redacted] L [redacted] J [redacted] úrnak,

B u d a p e s t, H U.

Vérhalom u. 33/C

FELELNI KELL

Lezsák Sándornak

Nagy erdőt látok, lombtalan
– rossz álmaimban csupasz fákat –,
fekete erdőt, ágain
emberek csüngnek, néma árnyak.

Himbálja testüket a szél,
a hold ezüstbe mártja őket,
kik túléltek halálukat,
a sírokból is felkelőket.

Távrolról tompán döng a föld
– a félelem fogvacogása? –,
vagy tán kivégző osztagok
dobpergése az éjszakába?

A kopasz fák mind T-alakban,
belőlük vádló kezek nőnek,
nevem betűzik vallatón:
az újra összeesküvőnek.

Két órán múlt, két tanún,
hogyan túléltem huszonhét évem,
mikor bírói palástban
hóhér ítélte „a nép nevében”.

S túl börtönön, hét határon,
szégyenpecsétjük kivirágzik:
hamis vádjuk megbocsájtom,
s ártatlan hordozom halálig.

Gyónnom kell mégis, míg lehet,
feloldozásra mit sem várva:
hisz hallgattam néha én is,
mert nem volt erőm kiáltásra.

Ezért kell szólnom értük most,
kik temetetlen bennem élnek,
felelni kell helyettük is
a rám kérdező nemzedéknek.

(1983)